

Stolpersteine

Heb jij dat ook wel eens gehad? Dat je ergens loopt en plotseling over iets struikelt.

Ook verwonderd achterom gekeken om te zien, wat jou bijna liet vallen?

De Duitse kunstenaar Gunther Demnig is door dat struikelen op een idee gebracht.

Hij wil de mensen ook laten struikelen; laten stilstaan en nadenken. Struikelen met je hoofd en je hart.

Struikelen is in het Duits: **stolpern**.

Stolpersteine zou je dus struikelstenen kunnen noemen.

Het zijn stenen met een metalen (messing) bovenkant. Ze worden meestal ingemetseld in een stoep voor een huis. Daar heeft iemand gewoond, die tijdens de oorlog 1940-1945 door de Duitse bezetters is gearresteerd, in een kamp gestopt en vermoord.

Meestal waren het joden, die werden weggevoerd, maar de nazi's wilden ook homo's, Sinti, Roma's, Jehova's getuigen en politieke tegenstanders uitroeien.

De Stolpersteine zijn dus kleine gedenksteentjes, die ons willen herinneren aan deze slachtoffers.

Op het metalen plaatje staan hun naam, hun geboortjaar, het jaar dat ze vermoord werden en de plaats waar ze werden omgebracht. Dat gebeurde meestal in een concentratiekamp.

Op 1 april 2010 werden de eerste Stolpersteine in Haaksbergen gelegd.

In de stoep voor het huis aan de Blankenburgerstraat, waar slager Salomon Frankenhuis met zijn gezin woonde.

Van het jongste meisje Betsie Frankenhuis heb je misschien wel eens gehoord.

Zij was met haar 9 jaar het jongste slachtoffer van de nazi's uit Haaksbergen. Zij zat op de Openbare School Dorp, waar nu de bibliotheek gevestigd is. Bij de school stond in het verleden het herdenkingsbeeldje, dat de kunstenaar Bert Nijenhuis van haar heeft gemaakt. Het staat nu bij het gemeentehuis.

Betsie zal na het aanbrengen van de Stolpersteine dus ook herinnerd worden via deze monumentjes voor het huis, waar ze geboren is en in 1942 werd weggevoerd. Samen met haar vader, haar moeder, een broer van haar vader en 2 zusjes en 2 broers.

Het joodse neefje Kurt Falkenstein, dat in het gezin was opgenomen, is door het optreden van de overbuurvrouw mevr. Lida Kempkes gered.

